

اسکار بی‌اثر

حمدان بلال، کارگردان فلسطینی مستند پرنده اسکار در یادداشتی صریح در نیویورک‌تایمز نوشت، گرچه فیلم‌ما اسکار گرفت اما زندگی‌ما همچنان گرفتار اشغال و خشونت است. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، حمدان بلال کارگردان «سرزمینی دیگر نیست»، در یادداشتی برای نیویورک‌تایمز به شرح جزئیات حمله‌ای که ماه گذشته در کرانه باختری به او شد، پرداخت و نوشت: «فیلم ما اسکار گرفت، اما زندگی‌ما همچنان بهتر نشده است.» بلال از این گفت که با وجود این موفقیت جهانی، آن‌ها نتوانسته‌اند تغییر ملموسی در زندگی مردم خود ایجاد کنند. او نوشت: «زندگی من همچنان در گرو اراده شهرک‌نشینان و اشغال است و جامعه‌ما همچنان از خشونت بی‌پایان رنج می‌برد.» بلال یادداشت خود را با فراخوانی خطاب به مخاطبان به پایان برد و نوشت: «می‌دانم که اکنون هزاران نفر نام و داستان من و جامعه‌ام را می‌شناسند و در کنار ما ایستاده‌اند. لطفاً حالا روی تان را برنگردانید.»

تجلیل در کن

نسخه ترمیم‌شده «جویندگان طلا» چارلی چاپلین هم‌زمان با ۱۰۰ ساله شدن این فیلم، امسال در جشنواره کن به نمایش درمی‌آید. مهر ضمن اعلام این خبر به نقل از روایتی نوشت، جشنواره فیلم کن با نمایش نسخه بازسازی‌شده «جویندگان طلا» چارلی چاپلین، از این فیلم تجلیل می‌کند. نسخه ترمیم‌شده از این کم‌دی صامت کلاسیک پس از آن در تئاتر لس آنجلس، اکران جهانی خواهد شد. تیری فرمو، مدیر جشنواره کن گفت: «پس از نمایش «امان و پوتین» اثر ژان اوستاش در سال ۲۰۲۲ و «ناپلئون» اثر ایل گانس در سال گذشته، جشنواره کلاسیک کن امسال نمی‌توانست با چیزی جز نسخه بازسازی‌شده از فیلم «جویندگان طلا» چارلی چاپلین کارش را شروع کند.» «جویندگان طلا» پس از اولین نمایش خود در جشنواره کن، از ۲۶ ژوئن در سینماهای سراسر جهان اکران خواهد شد. اکران جدید این فیلم در کن با یک پوستر بین‌المللی جدید همراه است که با طرحی تازه به بزرگداشت تصویر جاودانه ولگرد می‌پردازد.

نتفلیکس ناجی هالیوود؟

مدیرعامل مشترک نتفلیکس تاکید کرد که سینما رفتن برای بسیاری از مردم به امری از مُد افتاده تبدیل شده و نتفلیکس با ارائه محتوای سینمایی در خانه، در حال نجات هالیوود است. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، تد ساراندوس، مدیرعامل سامانه نمایش آنلاین نتفلیکس گفت، نتفلیکس با ایجاد دسترسی گسترده به آثار سینمایی، به‌ویژه برای ساکنان مناطق روستایی که امکان رفتن به سینما را ندارند، در حال نجات صنعت سرگرمی است. ساراندوس همچنین به تأثیر نتفلیکس در گسترش سلیقه مخاطبان اشاره کرد و گفت، مشترکان این پلتفرم اغلب به تماشای ژانرهای گوناگون علاقه نشان می‌دهند. مدیر نتفلیکس در ادامه به چالش‌های صنعت سرگرمی در معادلات تجارت جهانی پرداخت و گفت: «اغلب اوقات صنعت سرگرمی مثل یک کسب‌وکار واقعی، جدی گرفته نمی‌شود.» او هشدار داد که در برخی توافقات تجاری، برای بخش سرگرمی محدودیت‌های سرمایه‌گذاری ویژه‌ای اعمال می‌شود که دیگر صنایع مشمول آن نیستند.

فهم هنر به‌مثابه زندگی

درباره کتاب «درباره نگریستن» نوشته جان برجر
که به متنی کلاسیک در مطالعات هنری تبدیل شده است

مسعود شاه‌حسینی
خبرنگار گروه فرهنگ

جان برجر را بسیاری از ما با کتاب «درباره نگریستن» می‌شناسیم. کتابی که در درک ما از تصاویر بصری و به‌طورکلی هنر، دگرگونی ایجاد کرد و هنوز به بعد از قریب به ۵۰ سال، در دانشگاه‌ها و مدارس و آموزشگاه‌های هنری به‌عنوان متنی کلاسیک در مطالعات هنری و فرهنگی تدریس می‌شود. منتقدی با روشی منحصر به فرد که از تحلیل سیاسی، اجتماعی و انسانی در آراء و دیدگاه‌هایش به‌وفور استفاده می‌کرد و با همین روش‌شناسی خاص، به یکی از

بزرگ‌ترین چهره‌های فرهنگی قرن گذشته تبدیل شد. برجر مسیری که پیمود تا نویسنده، منتقد، نقاش، شاعر، فیلم‌نامه‌نویس و روزنامه‌نگار شود، پرفراز و نشیب بود. او متولد لندن بود، تحصیلاتش را در مدرسه سنت ادوارد آکسفورد، سپس دانشکده هنر چلسی گذراند. او طی جنگ دوم جهانی به ارتش پیوست، سپس سعی کرد بر بوم نقش بیافریند و در این کار هم موفق بود. باین‌حال برجر در دهه ۱۹۵۰، آرام‌آرام کار مورد علاقه‌اش را پیدا کرد؛ نقدنویسی. همین هم او را مشهور کرد. برجر مقالات زیادی برای نشریاتی مانند «نیواستیتسمن» نوشت و رفته‌رفته خود را در محافل ادبی و در میان نویسندگان و روزنامه‌نگاران مطرح کرد. در سال ۱۹۶۲، به فرانسه مهاجرت کرد و بیش از پنج دهه از عمرش را آنجا گذراند؛ در مناطق

بیایید به هراس بیاندیشیم

بازخوانی مقاله‌ای از جان برجر که پس از حمله آمریکا به عراق نوشت

فرهاد محرابی
پژوهشگر ادبیات تطبیقی

جان برجر؛ منتقد هنری، نظریه‌پرداز ادبی و نیز نویسنده و روشنفکر برجسته‌ی بریتانیایی را در کشورمان اغلب با کتاب‌هایش در حوزه‌ی تئوری هنر می‌شناسیم. کتاب جریان‌ساز او یعنی «راه‌های نگریستن» Ways of Seeing همچنان پس از بیش از ۵۰ سال که از انتشار آن می‌گذرد برای علاقه‌مندان به مطالعات هنری، کتابی مرجع و استثنایی به‌شمار می‌رود. برجر اما به موازات و البته در پیوند با پرداختن به نظریه‌ی هنر و ادبیات، روشنفکری تام و تمام نیز بود؛ منتقد سفت و سخت سیاست‌های امپریالیستی غرب

در جای‌جای جهان و خصوصاً خاورمیانه. او به‌عنوان یکی از مهمترین چهره‌های روشنفکری بریتانیا در عین حال برای چندین دهه یکی از بلندترین صداها در نقد سیاست‌های فاشیستی-آپارتایدی اسرائیل بود. در این جستار کوتاه از کتاب Hold Everything Dear که در آوریل سال ۲۰۰۳ و تنها چند هفته پس از آغاز تجاوز ایالات متحده به عراق نوشته شده، برجر با زبان شاعرانه‌ی خود به نقدی تند و تیز از سیاست‌خارجی ایالات متحده دست می‌زند. انتشار این جستار در این زمانه‌ای که در آن به سر می‌بریم شاید تلنگری باشد برای آنانی که می‌پندارند راه دشوار رسیدن به دموکراسی در ایران تنها و تنها از مسیر حمله‌ی نظامی می‌گذرد. برجر به ما «راه‌های نگریستن» آلترناتیو به سیاست را می‌آموزد. تخیل سیاسی بدیلی را پیش چشمان مان قرار می‌دهد و از ما می‌خواهد با چشمانی باز و روشن بین دهشت موجود

روستایی و خوش‌آب‌و‌هوای کوهستانی جاهایی مثل کوئتسی، سپس حومه پاریس. زمانی که دست به قلم برد تا رمان بنویسد، حاصل‌اش رمان «جی» (G) شد که جایزه بوکر سال ۱۹۷۲ را به آن دادند. چندین فیلم‌نامه نوشت و با فیلمسازی مانند آلن تاتر همکاری کرد.

رویکرد برجر به نقد هنری

برجر یک مارکسیست خودآموخته بود که علناً دیدگاه‌های خاص سیاسی و اجتماعی‌اش را در آثارش منعکس می‌کرد. او با اینکه دل در گروی اندیشه‌های چپ‌گرایانه داشت و ارتباطاتش با گروه‌های چپ‌گرا نزدیک و هم‌دلاانه بود، هرگز به‌طور رسمی عضو حزب‌های مارکسیست نشد. گرچه بعداً این طرز نگرش و جهان‌بینی را در تمام نقدهایش لحاظ می‌کرد.

برجر به اعتبار زیست حرفه‌ای چندوجهی خود، به هنر و نقد هنری به‌شکل دیگری می‌نگریست. گفته می‌شود، او کسی بود که هنر را از قلمرو نخبان به زندگی روزمره آورد. رویکرد برجر به نقد هنری، ترکیبی از انسان‌گرایی، اندیشه‌های مارکسیستی و حساسیت به موضوعات فمینیستی بود که با زبانی ساده و مستقیم بیان می‌شدند. برخلاف منتقدان سنتی که بر جنبه‌های زیبایی‌شناختی یا فنی آثار تمرکز داشتند، برجر معتقد بود که هنر باید در بستر اجتماعی، سیاسی و تاریخی‌شان بررسی شود؛ یعنی

در جهان را ببینیم و به «فاشیسم» -با هر نامی و تحت هر لوایی- «نه» بگوییم. در این روزها و هفته‌ها که فاشیسم ترامپی تا پشت در خانه آمده و به آشکارترین شکل ممکن ایران را تهدید به نابودی می‌کند، برجر از ما می‌خواهد تا روشن‌نگری و امید به آزادی و دموکراسی را فدای خشم و نفرت بحق‌مان از ساختارهای متصلب داخلی نکنیم. نکته‌ی آخر اینکه فاشیسم عصر نومحافظه‌کاران در دولت بوش که ماحصل‌اش تجاوز به عراق و افغانستان، مرگ میلیون‌ها انسان بی‌گناه و آشوب و آتارشی دهشتناک متعاقب آن بود، در مقابل هراس و آشوبی که نتوفاشیسم ترامپ و راست‌افراطی در آمریکا در پی آن است، بیشتر به یک شوخی می‌ماند. متن برجر از همین‌رو شاید -اکنون پس از بیست‌و‌اندی سال که از نوشته‌شدنش می‌گذرد و در جهان دیوانه‌ی امروز ما- قدری ساده‌دلانه و معصوم جلوه کند.

AP: تکس